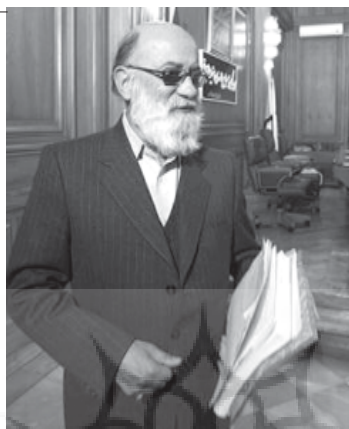

اتخاذ تصمیمات مهم شورای شهر تهران در جلسات غیرعلنی

همه راه‌ها به یکشنبه ختم می‌شود

سیاوش بردیا

روزهای سه شنبه درهای شورای شهر تهران به روی خبرنگاران گشوده می‌شود تا شاهد گفت‌وگوهای اعضای شورا در مورد طرح‌ها و لوایح باشند. اما ساعات‌های طولانی و کسالت‌بار روزهای سه‌شنبه غالباً تپه‌ای از بحث‌های داغ و پرخبری است که روزهای یکشنبه در پشت درهای بسته و دور از چشم و نظر خبرنگاران صورت می‌گیرد.

بر اساس قانون شوراها تمامی جلسات شورا باید به صورت علنی برگزار شود در حالی که شورای شهر تهران با استفاده از تفسیر خاصی از قانون که چندان مبنای حقوقی ندارد، جلسات یکشنبه‌ای خود را به صورت غیرعلنی برگزار می‌کند. هیئت رییس شورای شهر تهران دو دلیل را برای برگزاری جلسات غیر علنی کافی می‌داند چرا که بر اساس نظر ایشان جلسات روز یکشنبه غیر علنی نیست و تنها بدون حضور مستمع برگزار می‌شود و گزارش سخنگوی شورا پس از اتمام جلسه دلیل علنی بودن آن است. از طرفی چون در قانون شوراها حداکثر فاصله زمانی دو جلسه علنی شورا ۱۵ روز قید شده است، شورای شهر تهران با استناد به اینکه هر هفته دو جلسه برگزار می‌کند وظیفه‌ی قانونی خود را انجام شده تلقی می‌کند.

چهار عضو اصلاح طلب شورای شهر تهران ابتدایی‌ترین طرح خود را بر لزوم ملغی شدن جلسات غیر علنی پایه گذاشتند، با این حال مصلحت‌اندیشی اصول‌گرایان شورا که با وجود همه‌ی اختلافات درون گروهی در منافع بنیادی خود کاملاً هماهنگ عمل می‌کنند، مانع از به ثمر نشستن طرح اصلاح طلبان

شد و این طرح پیش از اینکه به صورت جدی مطرح شود به فراموشی سپرده شد.

روزهای یکشنبه مهمترین طرح‌ها و لوایح شورای شهر تهران به تصویب می‌رسد که بسیاری از آنها از طرف سخنگوی شورای شهر تهران نادیده و ناشنیده انگاشته می‌شوند. نزدیکترین این نوع مصوبات شورا، کمک ۳ میلیارد تومانی به لبنان بود که تا آخرین لحظات سخنگوی شورای شهر تهران از بازگو کردن آن امتناع کرد و آنگاه که با پرسش‌های مکرر خبرنگاران مواجه شد، مجبور به پاسخگویی شد.

هیئت رییس شورای شهر تهران به شدت اصرار بر محرمانه ماندن مذاکرات جلسات روزهای یکشنبه شورا دارند. برخی از اعضا عمومی شدن این مذاکرات را به علت مطرح شدن جزئیاتی از فعالیت‌های شهرداری و برخی اطلاعات اقتصادی و برنامه‌ریزی‌های بلندمدت شهری "فسادآور" می‌دانند. چرا که بر اساس نظر ایشان نباید خاطر مردم تهران به علت برخی بحث‌ها و درگیری‌های کارشناسی حزین شود و نیازی نیست که همه از آنچه در شورا می‌گذرد باخبر شوند.

جلسات غیر علنی شورا با بدعت شورای دوم به نام «جلسات علنی بدون مستمع» برقرار شد در همین احوال شورای دوم که با حضور اعضای ناشناخته اصول‌گرایان و با تابلوی آبادگران جوان تشکیل شد شاخص‌ترین عضو خود را مهدی چمران یافت که ریاست شورا را برای چهار سال به وی سپرد و این موضوع تا جایی پیش رفت که رییس شورا در بسیاری

موارد توانست با ریش سفیدی بحران‌ها و معضلات بعد از انشعاب شورا به حامیان قالیباف و طرفداران احمدی‌نژاد را حل کند. با این حال حضور چهره‌های شاخص اصلاح طلب که سال‌ها سابقه حضور در مقاطع مختلف اجرایی کشور در اندازه وزیر و مشاور رییس جمهور را تجربه کردند، باعث شد تا شیوه‌ی ریش سفیدی اداره شورا که در مواردی باعث از دستور خارج شدن برخی طرح‌ها یا تغییر ماهیت آنها می‌شود، مورد اعتراض شدید برخی اعضا قرار گیرد.

بر همین اساس این روزها که شورای شهر با حضور اصلاح طلبان از یکدستی خارج شده است و دیگر نمی‌توان با روش‌های کدخدانشانه و ریش سپیدانه شورای شهر تهران را اداره کرد، بهتر آن است که طرح‌های پر بحث و گفت‌وگو به روزهای یکشنبه موکول شود. روزهای یکشنبه می‌توان بدون نگرانی از مطرح شدن جزئیات بحث‌های شورا در رسانه‌ها طرح‌ها را به صورت هدفمند تغییر داد و یا مانع تصویب شدن آنها شد. چنانچه چندی پیش مصوبه اجازه تاسیس کتاب‌فروشی‌ها و موسسات نشر در کاربری‌های مسکونی که دو بار از جلسه علنی شورا به جلسات غیر علنی موکول شده بود در غیبت رسانه‌ها تغییر ماهیت داد و از موضوع مورد نظر طراحان فاصله گرفت. در فاصله‌ای نه چندان دور طرح دیگر اصلاح طلبان شورا که شهرداری را موظف می‌کرد تا در انتخابات مجلس امکانات خود را به صورت برابر در اختیار احزاب قرار دهد نیز در جلسه غیر علنی شورا تغییر ماهیت داد.

نسیم جنوب

پانصدمین شماره هفته نامه نسیم جنوب در روز یکشنبه ۱۲ خرداد ۱۳۸۷ در ۸ صفحه منتشر شد.

به دنبال انتخابات هفتمین دوره ریاست جمهوری در دور دوم، خرداد ماه ۱۳۷۶ و باز شدن فضای فکری، اجتماعی و سیاسی در ایران، مطبوعات طرفدار اصلاحات به طرز خیره کننده ای در تهران و شهرستانها منتشر شد و دهها و صدها عنوان نشریه نوپا وارد صحنه فکر، اندیشه و سیاست روز شدند. در بوشهر نیز طرفداران جامعه مدنی و اصلاحات سیاسی و اجتماعی (که زیر چتر حمایت از سید محمد خاتمی متحد شده بودند) وارد میدان شدند و دست به انتشار هفته نامه هایی در طرفداری از این خط زدند.

«نسیم جنوب» به صاحب امتیازی دکتر امیر خلف پور و مدیر مسئولی و سردبیری یونس قیصی زاده اولین نشریه ای بود که در این فضا در بعد از دوم خرداد در ششم اسفند ماه ۱۳۷۶ منتشر شد. در آن زمان تنها نشریه استان بوشهر هفته نامه «آئینه جنوب» منتشر می شد.

هفته نامه نسیم جنوب پس از انتشار نوزده پیش شماره و پس از اخذ مجوز رسمی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، نخستین شماره رسمی خود را به تاریخ یکشنبه ۲۸ تیر ماه ۱۳۷۷ منتشر کرد.

خرداد ماه امسال پانصدمین شماره این نشریه منتشر شده است. ماهنامه گزارش این اتفاق مبارک را به همکاران کوشای خود در شهرستان بوشهر تبریک می گوید. به امید سربلندی این دوستان در ادامه راهی که در پیش گرفته اند و انتشار هزارمین شماره از این هفته نامه.

دولت در شورا و شهرداری را نیز افزایش داد. حامیان گذشته ی شهردار تهران که این روزها گرایشات دولت گرایانه دارند، بیشتر جلسات علنی شورای شهر تهران را با انتقادات تند و تیز از دولت و گهگاه از شهرداری می گذرانند اما آنچه در جلسات غیر علنی اتفاق می افتد، جهت گیری های حقیقی اعضای شورا را نمایان می کند. اصرار شورای شهر تهران به تصویب طرح ها و لوایح مهم در فضای به دور از چشم رسانه علاوه بر نگاه محافظه کارانه اعضای اصول گرای شورا، نشان از تلاش برای پنهان ماندن مواضع سیاسی گروهی از اعضای شورا دارد که با وجود چرخش ناگهانی از قالیباف به احمدی نژاد، هنوز نزد افکار عمومی به عنوان حامیان دولت شناخته نمی شوند.

بر همین اساس است که سخنگوی شورای شهر تهران در جمع خبرنگاران حاضر می شود و در برابر انتقاد آنان از سانسور اخبار جلسات غیر علنی به خواست شورا، به ارایه نشدن تمام اطلاعات جلسات غیر علنی اشاره می کند و از برخی اعضای شورا که به این تصمیم جمعی احترام نمی گذارند انتقاد می کند و رفتار آنان را خارج از چارچوب ها می داند.

علاوه بر نکاتی که مطرح شد علت بسیاری از پنهان کاری های شورای شهر تهران تفاوت نگاه برخی اعضای شورا با نگاه دموکراتیک شورایی است. برخی اعضای شورا با وجود نمایندگی مردم، بر منتقل نشدن اخبار و اطلاعات در نگاه کلی اصرار دارند در حالی که گفتمان دموکراتیک که تکیه بر استراتژی پیگیری حقوق شهروندان بر مبنای اصول دموکراتیک دارد این نوع نگاه را بر نمی تابد.

به هر روی بسیاری از مصوبات شورای شهر تهران در جلسات غیر علنی تصویب می شود و به نظر نمی رسد که کسی را یاری مخالفت با چنین روندی باشد. اما آنچه مخالفان جریان آزاد اخبار در شورای شهر تهران را بیش از پیش ناراحت می کند، انتشار اخباری است که آنها همواره سعی در پنهان داشتن آنها دارند.

بر اساس طرحی که فراكسیون اصلاح طلبان شورای شهر تهران به شورا فرستاده بود، شهرداری موظف می شد امکانات شهری خود مانند سالن های برگزاری همایش، بیلبوردها و فضاهای عمومی شهر را برای انتخابات مجلس هشتم در اختیار تمامی گروه ها و احزاب شرکت کننده در انتخابات قرار دهد اما در نهایت این طرح با عنوان تلاش شهرداری برای برگزاری پرشور انتخابات به تصویب رسید که در واقع تصویب یک طرح کلی و غیر قابل استفاده بود.

این موضوع نگرانی برخی از اعضای شورای شهر تهران را برانگیخته است. بر مبنای این روند نمی توان هیچ امیدی به سلامت تصویب طرح ها داشت چرا که هیچ کدام از رسانه ها به صورت دقیق در جریان روند تصویب طرح ها و لوایح قرار نمی گیرند و آنچه در نهایت به رسانه ها اعلام می شود، تصویب و یا تصویب نشدن یک طرح است. بر این نکته بیفزایید تغییر ماهیت طرح های تصویب شده با آنچه را که هیئت ریسه به شهرداری ابلاغ می کند. برخی از طرح های به تصویب رسیده شورا که رای اکثریت را به دست آورده و ساعت ها بر روی بند بند کلمات و تفسیر و تاویل های آن گفت و گو شده است، با صلاح دید هیئت ریسه تغییر می کند و آنچه به شهرداری ابلاغ می شود با نظر نمایندگان متفاوت است. منشا این گونه تصمیمات هیئت ریسه موضع گیری های سیاسی اعضای شورایی است که از یک دستی خارج شده. در عین حال موضع گیری سیاسی اکثریت شورا که در انتخاب شهردار تهران آشکارا علیه قالیباف دست به اتحاد زدند و برای رای نیاوردن شهردار کنونی تهران همه تلاش خود را کردند، در این موضع گیری بی تاثیر نیست.

بنا بر این موضع گیری، اکثریت شورا که کم و بیش حامیان دولت در شورا محسوب می شوند، تمایل چندانی به آشکار شدن موضع سیاسی خود ندارند زیرا سمت گیری آشکار حامیان دولت در شورای دوم نه تنها امیدی به تغییر شهردار ایجاد نکرد، که مخالفت با